

Cookies på www.soeoghandelsretten.dk

Der benyttes cookies på www.soeoghandelsretten.dk for at forbedre din brugeroplevelse.
OK

Ønsker du at læse mere om cookies?

[Læs om cookies på www.soeoghandelsretten.dk](http://www.soeoghandelsretten.dk)

Høringssvar om henlæggelse af beføjelser til en særlig enhed om håndhævelse og piratkopiering i Patent- og Varemærkestyrelsen

25-10-2016

Sø- og Handelsretten ved retspræsident Henrik Rothe har i dag svaret Patent og Varemærkestyrelsen følgende:

I brev af 5. oktober 2016 har Patent- og Varemærkestyrelsen anmodet om en udtalelse vedrørende udkast til bekendtgørelse om henlæggelse af opgaver til en særlig enhed om håndhævelse og piratkopiering i Patent- og Varemærkestyrelsen.

Udkastet giver Sø- og Handelsretten anledning til følgende bemærkninger:

Bestemmelsen om adskillelse af enheden fra de øvrige enheder i styrelsen, som udsteder rettigheder, må antages at være nødvendiggjort af de regler, som er indeholdt i udkastet til bekendtgørelsen § 4. Bestemmelsen synes således ikke at være til hinder for, at der er sammenfald i den personkreds, der beskæftiger sig med udstedelse af rettigheder og prøvelse af indsigelser mod registrering af rettigheder og personer, der yder vejledning til forbrugere og små og mellemstore virksomheder, om hvorvidt en rettighed er krænkelse. Hvis denne opfattelse er rigtig, kan der således ske meget uheldig sammenblanding af myndighedsudøvelse og vejledning, som i sin yderste konsekvens kan betyde, at den person, som har registreret et patent, et varemærke, en brugsmode eller en designrettighed, kan komme til at vejlede en person eller virksomhed, som søger vejledning om, hvorvidt den nu registrerede rettighed er i strid med tidligere registrerede rettigheder og uregistrerede rettigheder eller om indsigelser vedrørende ugyldighed af andre grunde.

Af retssikkerhedsmæssige grunde ville det derfor være meget ønskeligt at få præciseret, at den i § 1, stk. 2 nævnte adskillelse ikke alene er af regnskabsmæssig og budgetmæssig karakter, men tillige omfatter en regulering af, at der ikke må være personsammenfald mellem de af håndhævelsenhedens medarbejdere, som beskæftiger sig med vejledning og styrelsens øvrige medarbejdere.

I udkastets § 5 forsøges der indført en definition af begrebet piratkopiering. Den definition der opstilles, omfatter tilsyneladende både registrerede og ikke registrerede rettigheder, men når bestemmelsen sammenholdes med § 3, stk. 3 i udkastet, synes det at kunne udledes, at der alene kan vejledes om registrerede rettigheder og dette uagtet, at ikke registrerede men beskyttede rettigheder, har et ikke ubetydeligt omfang og en ikke ubetydelig økonomisk betydning. Hertil kommer, at mange af de krænkelsessager, der behandles i Sø- og Handelsretten som forbudssager eller civile sager, ikke alene påberåbes krænkelse af registrerede varemærke- og designrettigheder eller patenter, men at der også påberåbes overtrædelse af ophavsretsloven, ligesom det meget ofte gøres gældende, at der forligger en overtrædelse af markedsføringsloven.

En vejledning som ikke omfatter alle de gældende juridiske regler, som kan beskytte en rettighed, må betegnes som ufuldstændig og indebærer en ikke ubetydelig risiko for, at der i forbindelse med vejledning sker vildledning i stedet for egentlig vejledning. Det vil således relativt ofte kunne forekomme, at der i en konkret sag er tale om en krænkelse af en ophavsret eller en overtrædelse af markedsføringsloven, uden at der samtidig foreligger en krænkelse af en registreret rettighed. Hvis vejledningen i sådanne situationer munder ud i, at der ikke bør foretages videre, er den direkte skadelig for den, der søger vejledning.

Patent- og Varemærkestyrelsens medarbejdere har ikke og skal vel heller ikke have sagkundskab på ophavsretslovens og markedsføringslovens områder, og det er derfor svært umiddelbart at se, hvorledes denne uheldige afgrænsning af vejledningen kan imødegås.

Styrelsens medarbejdere har heller ikke nogen dybere indsigt i retsplejemæssige spørgsmål og vil derfor næppe i medfør af § 3, stk. 2 kunne vejlede om, hvorvidt en mulig krænkelse bør forfølges gennem bevissikringen, nedlæggelse af forbud eller anlæggelse af en civil retssag og da slet ikke om, ved hvilken instans en sådan sag skal anlægges, selvom det er hovedreglen, at Sø- og Handelsretten behandler disse sager.

En vejledning om handlemuligheder bør selvsagt også inddrage de omkostningsmæssige konsekvenser for den, der søger vejledning og det forekommer tvivlsomt, om Patent- og Varemærkestyrelsens medarbejdere har den fornødne indsigt i reglerne om retshjælpsforsikring af erhvervs-virksomheder og forbrugere og retsplejelovens omkostningsregler til at kunne give kvalificeret rådgivning om dette aspekt af en mulig krænkelse.

Det anføres i § 3 stk. 4, at enheden ikke vejleder i sager, som er indbragt for domstolene. Enheden har ikke og kan heller ikke få adgang til domstolenes journalssystem og domstolene må efter de gældende regler i retsplejeloven ikke besvare henvendelser fra styrelsen herom. Såfremt en kunde, der søger vejledning i styrelsens særlige enhed fortier, at der verserer en sag ved domstolene, vil styrelsen således ikke kunne undgå at komme til at afgive skriftlige vejledninger i strid med bekendtgørelsens regler.

For at sikre at vejledningen ikke tillægges unødigt vægt af den, der modtager en skriftlig vejledning, bør det af alle skriftlige vejledninger fremgå, at styrelsens udtalelser ikke har nogen form for bindende virkning for domstolene.

Med venlig hilsen

Henrik Rothe

[« Tilbage](#)
